

Nem zabot, hanem babot hegyeznek

Józsai Sanyi, a »szakmunkás« és segítője

Hatszázam ülnek egymás mellett fiúk, lányok. Arc-kifejezésük a »dolgozóvá« avatás Rubikon-pillanatának visszénye. A rövid nadrághoz, kurta szoknyához képest meglepően komolyan néznek a fényképezőgépre. Ezúttal nem önfeléd, inkább magabiztos mosollyal, mint a fa- és alumínium ládákban falozott vár katonái. Kezükben a fegyver, pontosabban kés. Hegyeznek. Nem zabot, mint a kukutyiniak, hanem babot, a Szegedi Konzervgyár kiskundorozsmai telepén. Ez a szervezett termelőmunka reggel 6-tól délután 2-ig tart.

— Mit mondanak róluk? — néz végig a sorokon Kispál Istvánné telepvezető. A gyermekek kérdő tekintetét látva közli:

— Dolgos együttes.

Jó kis »játék«

Hát igen. Jó kis »játék« ez a babhegyezés, sőt pénzkereső játék. Egy kiló bab pucolásáért, hegyezéséért 84 fillér jár. Az ügyesebbjei szép kis summát keresnek. No, de beszéljenek erről az illetékesek. A fényképezés nagy pillanata után Józsai Sanyiké a szó.

— En nem kapok pénzt, csak segédmunkás vagyok. Most már rajtam a cso-

dálkozás sora. Meglepetésem látva, így folytatja:

— Testvérem, a Sanyi a szakmunkás, én csak segíték neki. — Közelebb hajol és úgy súgja: — nem vettek fel, mert még kicsi vagyok.

Karórát veszek

Sanyit a maga kilenc-tíz évével a munkavállaló szerep felöltötte. Ilyen minőségben közli pénzfelhasználási tervét.

— Karórát veszek, Julika pedig kap egy könnyű nyári kis ruhát.

Miután add-tovább módszerrel tájékoztatják egymást, már a távolabb ülők tudják, hogy riport készül, felülkerekedik a szereplési vágy. Sorra jelentkeznek az »óráások«, Jernei István, Majláth Júlia, mert ők is óráért dolgoznak.

— Oráért túlórában — mond szakszerű véleményét Erdődi Pista. A napi nyolc órán túl végzett munkára utalva.

A szegediek, Józsa József, a Háman Kató iskola tanulója, az Apró-lányok, Mária és Gizella, Nagy Judit és Nagy Julianna, a Szálléri iskola tanulója, járnak ide ki Dorozsmára. Simon Erzsike, a Radnóti gimnázium leendő tanulója a telep élmunkása. Naponta 40—45 kiló babot pucol meg. Ezért már több pénz jár, mint a játsza-

akik 15—20 kilóval járnak a napot. Vajon ő mire költi a pénzt?

Izgalmas, boldog napok

— Édesanyám, édesapám sokat dolgoztak már értem, egész évben tőlük kapok zsebpénzt. Most én akarok nekik venni valami szepet. A középiskolában több tanszerre, drágább könyvekre van szükség, kell ez a kis pénz.

— Mi volt a legnagyobb munkásemény eddig? — kérdezem tőlük, de nem kapok választ. Illetve túl sokféle a felelet. Ők nem tudnak, hát én sem tudok válaszolni az élmények kusza kavargásából. Izgalmas, boldog napok, nagy örömmel és gondokkal.

— Mi a nagy öröm? — Ezt már a munkatapasztalat mondatja velük.

— Ha árnyékban kapunk helyet, ha friss és hosszú csöví a bab. Így haladósabb a munka.

— És a nagy gond?

— Az előbbi ellenkezője. Ma borult az ég, derült a kedv. Most nincs nagy gond, többnyire csak öröm. Velük azért van gondja Kispál Istvánné, Zsombolyai Istvánné, Vörös Ferenc tanárnak. De ez a gond az iskolás gyermekek nyári foglalkoztatása, a munkára nevelés örömteljes gondja.

Nagy Pál

Karrieristák és kommunisták

A pártbizottságokra és a szerkesztőségbe érkező panaszosok között találkozunk olyanoikkal, akiknek sajátos sérelmük van. A panaszosok között akad, aki szerint »a harcos kommunisták a Magyar Szocialista Munkáspárt szövetségi politikája alkalmazásával nem kapják meg a megbecsülést és hátrányos helyzetbe kerülnek«.

A panasz meghallgatásával olyan kép alakul ki, mintha egyik-másik üzemenkben, intézményünkben mellőznék a kommunistákat, és a párt szövetségi politikája nem a munkásosztály vezető szerepét biztosítaná, hanem ellenkezőleg, a kispolgári karrieristák érvényesülését. A Magyar Szocialista Munkáspárt szövetségi politikáját helytelenül magyarázók a legkülönbözőbb helyeken hallatják hangjukat és igyekeznek támogatásokat találni. Elő is fordul, hogy a politikailag kevésbé tájékozott, jóindulatú emberekre hatást gyakorolnak. Ez az oka annak, hogy marxista-leninista politikánk jegyében szükséges vitatkozni azokkal, akik a szövetségi politika alkalmazásáról azt állítják, hogy az egyebek között egyet jelent a kommunisták mellőzésével.

A Magyar Szocialista Munkáspárt politikája bírálóinak állításában az is benne foglaltatik, hogy ami ma hiányzik — mármint a kommunisták megbecsülése —, az a személyi kultuszról áthatott években megvolt. Az érvelést hadd kezdjem annak ismertetésével, hogy mi is volt a kommunisták megbecsülésével a helyzet az 1949—50-es években. Túlontúl ismertek ezeknek az éveknek az eseményei ahhoz, hogy részletes ismertetésre szükség lenne. Számos igazságtalanság ért a legaldozatkezsőbb kommunisták közül többeiket, különösen azokat, akik a felszabadulás előtt a nemzetközi proletariátus harcaiban részt vettek. A kommunisták megbecsülése az 1950-es években csak részben érvényesült. Az 1949—50-es években a szektás-dogmatikus agitáció — az igazságot elfedve — a legtöbb tiszteséges emberrel elhitette a kommunisták megbecsülését.

A tények azonban arról tanúskodnak, hogy a kommunisták és a szocializmus igazi hívei megbecsülése gyakran csak látszólag mutatkozott. A szektás, dogmatikus időszak inkább a karrieristáknak kedvezett.

komunisták mellőzéséről észt is adott hozzá. Tisztségét lehet kapni, de a hozzáértést, növekvő követelményeknek megfelelő tudást mindenkinek saját magának kell elsajátítania. Mindenkinek — pártállásra való tekintet nélkül — egyéni kötelessége vezető tisztségének megtartásáért lépést tartani a szocialista építőmunka gazdasági fejlesztési igényével is.

Ugy vélem, illik azért azt is elismerni, hogy meggondolatlanságból, felületességből, közömbösségből előfordulhat sérelmes intézkedés. Am az ilyen cselekedet nemcsak akkor árt a szocializmus ügyének, ha az a kommunistákat érinti, hanem akkor is, ha pártönkivüliekről van szó. Szerencsére az ilyen eset annyira ritka — ha egyáltalában előfordult —, hogy a legnagyobb igyekezet mellett sem sikerült találni olyan esetet, amely párttagok mellőzését, hátrébe szorítását igazolta volna.

A vita tisztázását elsősorban a marxizmus-leninizmus szellemétől áthatott politika segíti. E politika legaktívabb kialakítói és megvalósítói a kommunisták. Teljesen logikátlan és a gyakorlatban elképzelhetetlen, hogy a kommunisták önmaguk ellen cselekednének. Ha a jó politikának mégis akadnak téves magyarázói, annak oka abban lehet, hogy a szocializmus építéséért alkalmazott helyes cselekedeteket elvtársaink egy része szubjektív módon mérlegeli és a pusztá párttagságot alkalmaznak találja arra, ami vezető állami és gazdasági tisztség betöltésére a szocializmus teljes felépítése idején már nem elegendő.

A kommunistáknak nemcsak szavakban, hanem cselekedeteikben is igazolniuk kell azt a marxista igazságot, hogy nem az egyéni érdekek érvényesítése a céljuk. Az egész társadalom alkotó kedvének teljes kibontakoztatásáért, a legmagasabb jólét megvalósításáért a közösség ügyét kell szolgálniuk. Aki nem egyesek jótalan igényei alapján ítélkezik, az könnyen felismeri, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt és a forradalmi munkáspárt kormány politikája józanul, becületesen az egész társadalom ügyét szolgálja.

LÓNYAI SÁNDOR

Ogyesszai pártmunkásküldöttség érkezett Szegedre

(Folytatás az 1. oldalról).
ra, dr. Csikós Ferenc, a szegedi városi tanács vb titkára és Sárközi István elvtárs, a városi pártbizottság munkatársa fogadta a pályaudvaron. A küldöttséget Sándor János elvtárs közvetlen, meleg szavakkal üdvözölte.

Meggyőződésünk, hogy ez a látogatás tovább szilárdítja városaink és népeink testvéri barátságát — mondtotta egyebek között, majd arról beszélt, hogy meleg érzésekkel várják a szegediek a delegációt. Hangoztatta, hogy a szovjet elvtársak mindig szeretett vendégek Szegeden.

Az üdvözlésre Lidia Gladkaja elvtársnő, a küldöttség vezetője válaszolt.

Nagyon köszönjük a kedves és meleg fogadtatást. Küldöttségünk nagy örömmel jött az Önök szép városába. Örömmel adjuk át területünk és Ogyessa város valamennyi dolgozójának testvéri üdvözlését, jókívánásait a szocializmus további építéséhez. Területünk dolgozói nagyra értékelik a magyar nép eredményeit. Miniket azzal bízták meg városunk dolgozói, hogy fűzzük még szorosabbra, még szilárdabbra népeink barátságát. Igyekezzünk maradéktalanul eleget tenni a kitüntető megbízatásnak.

Ezután rövid pihenőn, az ebédt követően pedig városnézésen vettek részt a vendégek. A küldöttség tagjai

Fogadtatás Szegeden

Ogyesszai vendégeink és szegedi kísérőik este 8 órára érkeztek Szegedre. A Tisza Szállóról — szálláshelyükön Perjesi László elvtárs, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára és Bizó György elvtárs, Szeged m. város tanácsa végrehajtó bizottságának elnöke fogadta őket. A kölcsönös meleg, baráti szavak után a szovjet testvérváros küldöttjei részt vettek a város vezetőivel a tiszteletükre rendezett vacsorán, amelyen megjelent Siklós János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára is.

A város vezetői, dolgozói nevében Perjesi László elvtárs köszöntötte a pártmunkás delegációt.

Örömmel mutatunk meg mindent a város életéből, ami a küldöttséget érdekli, s boldogok leszünk, ha jó hasznos tapasztalatokat találnak nálunk — mondotta. Kívánta, hogy a két város közötti ösztinte, testvéri kapcsolatokat tovább erősödjének.

Lidia Gladkaja elvtársnő pohárköszöntőjében ezúttal is kifejezésre juttatta azokat az elvtársi, baráti érzés-

sétát tettek a Hősök terén, megtekintették a Gellérthegyet, majd gépkocsival Szegedre indultak.

seket, amelyek az ogyesszaiakat eltöltik magyar testvérvárosuk dolgozóira.

Válaszolnak az illetékesek

A Tisza Szállóról

Lapunk tegnapi számában »Az újjászülött Tisza címére« címmel cikk jelent meg. Az abban írtakra Bíró Pál, a Tisza Szálló csúcsvezetője válaszolt és egyebek között a következőket közölte:

»A Dél-Magyarországban megjelent, ugyancsak megszívlelendő cikk első részével egyetérték, amiben azt írja, hogy a szegediek büszkének lehetnek erre a legújabb alkotásukra. Bizony nagyon szükség volt már Szegednek erre a létesítményre, mert Szeged vendéglátóiparának igazi ismerője, valamint az elfogulatlan szemléző azonnal láthatja, hogy Szegeden bizony nem áll túl magas fokon a vendéglátóipar. Annál fájdalmasabb, hogy az újságíró elvtárs, aki pesti vendégeivel ide betért, nem

mi a helyzet napjainkban a kommunisták, és tegyük hozzá, a szocializmus őszinte harcosai megbecsülésének a dolgában? Vajon a marxista-leninista szövetségi politika és ama gyakorlat alkalmazása, miszerint a pártbizottság kivéve, bármilyen vezető funkciót betölthet pártönkivüli is, jelenti-e a kommunisták hátrébe szorítását? Amikor a panaszosok állításaihoz a tényeket keressük, akkor nagyon sok esetet alaposan megvizsgálva mindig az derül ki, hogy a

Javult a betakarító gépek pótalkatrész-ellátása

A nyári betakarításban és a hozzá közvetlenül kapcsolódó talajmunkákban mintegy 20 féle traktor és 35—40 különböző típusú betakarító-gép, vagyis többtízezer erőes munkagép vesz részt. Hogyan biztosítják az ezek folyamatos működéséhez szükséges pótalkatrészeket? — erről tájékoztattak az MTI munkatársát a Mezőgazdasági Gépalaktrész-Éllátó Vállalatnál.

A nagy nyári munkákban üzemeltetett gépek részére összesen mintegy

15 000 féle alkatrészt kell gondoskodni, amelyek — a hazai gyárakon kívül — hat különböző országban készülnek. Ez a két adat is mutatja a feladat nagyságát. A pótalkatrész-ellátás az idén mégis jobb, mint az előző évek bármelyikében. Mivel a jelenlegi géptípusok nagyrésze csak rövid ideje dolgozik a magyar mezőgazdaságban, eddig nem is nagyon tudták, hogy ezekhez milyen fajtájú és mennyiségű tartalékalkatrészre lehet szükség. Az idén azonban — részben a megfelelő tapasztalatok következtében — a vállalat több alkatrészt szerzett be, s

továbbfejlesztette az ellátás, szállítási módszereit is.

A géptípusok döntő többségénél alkatrész-hiány miatt eddig nem volt számot-

tevő fennakadás. A 15 000 féle alkatrész közül jelenleg mintegy 15 — tehát egy ezrelék — számít »hiánycikknek«, amelyekre az SZK—3-as kombájnok és a ZSVZ—244-es kévekező aratógépek javításánál lenne szükség. A hiányzó alkatrészek egy részét a gépjavító állomások háziilag elkészítették.

A gépek folyamatos üzemeltetése nagyrészt a rendelkezésre álló alkatrészek megfelelő »terítésén« és szállítással múlik.

A nagyobb mennyiségben szükséges alkatrészek közvetlenül a megyei AGROKER-vállalatoknál beszerezhetők.

azokat viszont, amelyeket a kisebb kereslet és a kisebb készlet miatt nem lehetne gazdaságosan szétosztani a 19 megye között, központilag raktározzák. Az áru így sem jut késve a felhasználás helyére: a NEGEV központjában és a megyei AGROKER-eknél éjszakai és vasárnapi ügyeletet tartanak, a megrendeléseket már az ország jelentős részéből telexgépeken adják fel, és a MÁV külön kezelt gyorsárúként továbbítja az alkatrészeket. Így a nagy nyári munkák idején a központilag tárolt alkatrészekre is egy, legfeljebb két napig kell csak várni. (MTI)